

Publicerad 2010-03-20 13:48 av Ilona Eskfelt

Jag vågar inte tro på oss, för du är för bra.

Vi var så olika men ändå så lika.

Du var så kall men ändå så varm.

Det finaste mina ögon någonsin skådat, jag var fast.

Enligt dig var jag vacker precis som jag var, nyvaken, osminkat och ej borstätt hår.

Ditt blonda men ruffsiga hår drog jag ofta mina bleka fingrar genom, får jag igen?

Benen som precis suttit i solen ett par timmar och blivit brunbrända blandade bland mina bleka.

De blå ögonen som synade mig uppifrån och ner.

Jag avskydde när människor gjorde så men inte du.

Täcket som var fyllt av röda hjärtan som även fanns på kuddarna vi inte använde alls.

Du sa att varenda ett slog för mig.

Var det riktig kärlek nånsin?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ilona Eskfelt med Poeter.se id #31846 innehar upphovsrätten